

אותך אבקש

מסילות למבקשי ה' בדרכי העבודה העולה בית קל
במשנתו של הרה"ק מוהר"ן מברסלב זיע"א

תצוה- כי תשא | גיליון 23 | שנה ב'

הגאון רבי אריה גלינסקי שליט"א

חתן הגאון הגדול רבי שלמה פרטיג שליט"א
רב שכונת 'קרית הנצי"ב' בית שמש.
ונכד הגה"צ ר' יעקב גלינסקי זצוק"ל

מה הקשר בין פורים לברסלב?

רבינו ז"ל מאחר שכל עניינו הוא תפלה.

יש דעות בראשונים שחלק מתקנת הפורים הוא התענית אסתר שנקבע כיום תפלה, וענין התענית אסתר ג"כ מבואר ברמב"ם ומובא במ"ב [סימן תרפו ס"ק ב] "כדי לזכור שהש"ת רואה ושומע כל איש בעת צרתו כאשר יתענה וישוב אל ד' בכל לבבו כמו שעשה בימים ההם", [עד כדי כך שר"ת [תוס' הרא"ש מגילה ב.] מפרש את הגמ' בריש מס' מגילה ז"ג זמן קהלה לכל היא ולא צריך לרבווי, היינו שבוודאי הוא כשר לקריאת המגילה לבני הכפרים כי מתקלהם לתענית אסתר, ולכאן אינו מובן מה ענין זה לקריאת המגילה, אלא שזהו גופא ענין המגילה וכמוש"כ הרמב"ם להודיע שאמת מה שהבטיחנו בתורה כי מי גוי גדול וכו' זהו עצמו הוא ענין תענית אסתר]. עכ"פ למדנו מזה כמה האמונה בכח התפלה היא ענין עיקרי מהפורים.

ב] ענין השמחה. שזה הרי ברור עוצם הפלגת השמחה של ימי הפורים שאין כדוגמתם בשום מועד וחג וכמו שמאר"ך בזה מוהר"נ"ת בכמה מקומות [מהם בהל' נפ"א ה"ד ובהל' בשר וחלב ה"ה], והיינו כי בפורים מתגלה החשיבות הנפלאה של כל יהודי כמו שהוא וכמו שיתבאר בהמשך, וכן נהגו כל ישראל להרבות במילי דשטותא וכו' והכל הוא בחינת השמחה של לעתיד לבוא שהוא שמחה ללא גבול. ובכלליות, אלו הם שני העניינים המעשיים של פורים, תפלה, ושמחה, שזה מה שרבינו ז"ל מלמד אותנו כל השנה, שעה התבודדות ושאר הימים להיות בשמחה.

ג] ענין הנקודות טובות והרצונות, שהרי נפלו אז מאוד לבחינת שער הנ' שהוא פגם תאוות ניאוף ונשוא נשים נכריות והיה מה שהיה בענין סעודת אחשוורוש, אבל השי"ת הביט בנקודות טובות שבהם וכמבואר בדברי מוהר"נ"ת בכמה מקומות, ובהל' תפלת המנחה ה"ז מבאר מוהר"נ"ת שפורים הוא לשון פירושים, כי בפורים מתגלה החשיבות של כל אתערותא דלתתא אפילו בבחינת פירושים, גם הענין של שינוי הפרצופים וכו' שמרמז שלעולם א"א לדעת מה הפנימיות של האדם כי אע"פ שנראה מבחוץ דבר

ידוע ומפורסם הקשר ההדוק שנסזר בין חסידי ברסלב לימי הפורים הק' ואם בחיצוניות רואים את זה אף בעיני בשר, הקשר החי שיש בין חסידי ברסלב ליום הזה. אך בוודאי גם בפנימיות הדבר כן, שיום הפורים הקדוש קשור בכל פרטיו ועניניו בכלליות ובפרטיות לדרכו עניינו עצותיו וכוחו של רביה"ק.

וכידוע שענין פורים הוא גאולה מגלות בבל, ומבואר בדברי מוהר"נ"ת בהרבה מקומות שהוא הכנה לגאולה בתראה, והנה בזה"ק מוזכר הרבה על "פורקנא קדמאה" ו"פורקנא בתראה", ולכאן למה לא מוזכר פורקנא מציעאה דהיינו הגאולה מגלות בבל, אלא שהגאולה מגלות בבל היא בבחינת הקדמה ויסוד לגאולה אחרונה, [ויובן יותר עפ"י המבואר בליקו"ה הל' כלאי בהמה ה"ד שביט שני לא היה גאולה שלימה, רק ליתן רווח בין הצרות שיהיה כח לסבול הגלות, א"כ הגאולה באמת לא היתה גאולה שלימה רק שהיתה הכנה ויסוד לגאולה אחרונה].

ומענין להתבונן שבפורים מבואר כמה וכמה יסודות, שזה היסודות שרבינו ז"ל מלמד אותנו כל השנה, ובפורים כולם מדברים על דרך זה, והיינו כי זה מונח באור של פורים בעצמו שזה האור של הגאולה שזה עצמו האור של רבינו ז"ל, רק שרבינו ממשיך לנו את האור של פורים לכל השנה בבחינת ועכשיו וכו'.

זמנה בזה כמה דברים:

א] ענין התפלה, שהנה כתב הרמב"ם [במנין המצוות בסוף מנין העשין הקצר כשמבאר למה מגילה אינה הוספה על התורה יעו"ש] שכל ענין הפורים הוא "להודיע שאמת מה שהבטיחנו בתורה כי מי גוי גדול אשר לו אלקים קרובים אליו כד' אלקינו בכל קראנו אליו", והיינו שזהו המהות של פורים, ובאמת כתוב בן בהפיט הקדוש של שושנת יעקב "להודיע שכל קוץ לא יבוש ולא יכלמו לצנח כל החוסים בך", וזה הרי עיקר עניינו של רבינו ז"ל, וכמו שאמר "גאר מיין זאך איז תפילה" (כל עניניו הוא תפילה), ובליקו"מ [תניינא סי' צג] מובא שזה עיקר הטעם למחלוקת על

אחד, באמת בפנים הוא ענין אחר לגמרי וכמובא ענין זה. עוד יש להמתיק בזה מה שמוכר ברמ"א בס' תרצה' ללמוד "מעט" קודם סעודת פורים והיינו כי בפורים דייקא מתגלה החשיבות של לימוד "מעט".

ד] ענין האמונה בהשגחה פרטית, שזהו ענין הפרסומי ניסא שהוא עיקר ענין המגילה כמבואר בגמ' [מגילה ג ע"ב ודף יח ע"א], וידוע שמה שהתגלה בפורים אינו נס למעלה מן הטבע אלא "שכל מאורעותיו של אדם הם לטובתו", שבתוך הטבע עצמו, דברים שהיו נראים כרעה, ובסוף נתגלה שהכל היה מושגח בתכלית הדקדוק, והכל היה טובה עצומה ונפלאה.

ושמעתי מאבי מורי שליט"א שמגילה גימ' אין הוי"ה [וכידוע שאין שם הוי"ה בפירוש במגילה] ופורים גימ' יש הוי"ה כי פורים מגלה את הויה"ה וההשגחה בכל פרט ופרט, גם כשהיו בשפל המדרגה של שער הנ' ונשאו נשים נכריות, וגם כשהיו בסעודת אחשוורוש אע"פ שמחמת זה נגזרה הגזרה, אבל באמת שם עצמו כבר התחיל המהלך של הגאולה שכעס על ושת"י ע"י המון וכו' ובה מתגלה עוצם ההשגחה הפרטית בכל פרט ופרט באיזה מצב שאדם נמצא. ויש לבאר שלכן נקרא פורים ע"ש הפור שהוא לכאן פרט מאוד שולי, רק שזה ענין הפור שזה דבר שהשי"ת עושה בתוך הטבע [שזהו בעצם ענין הגורל כמובן] וזה מגלה הפורים שהכל הוא בחינת פור כי אין עוד מלבדו וק"ל.

ה] ריבוי האחדות והשלום, כמוש"כ ברש"י על הפסוק משפחה ומשפחה שמתאספים יחד לשמוח בשמחת הפורים, וזהו מצוות מתנות לאביזנים ומשלוח מנות וכמו שרואים בחוש עוצם האהבה המתגלה בפורים מכל אחד ולכל אחד, וזה מה שרבינו ז"ל מאיר בנו כל השנה וכמו שאמר רבינו ז"ל העולם יתמהו עצמם על האהבה שבינינו.

עד כאן ליקטתי מה שעלה בדעתי ומסתבר שאפשר למצוא עוד דברים ותן לחכם ויחכם עוד.

מנין הנצי הדיעות
ברסלב
נמספה
שב' טוה יעקב
הדוב אשר טלאק 403

תפילת 'אמת שבת וטעמים'
טעמה 20 דק' לפני השקיעה

זמני ומיקום החברות השבועיות המודות האברכים				
0527156734	21:00	יום חמישי	ביהמ"ס בני עקיבא	רח' בלבן 7
0527199896	21:00	יום שלישי	ביהמ"ס ברסלב	רח' ד"רש לקיש 1
0504161920	21:30	יום חמישי	ביהמ"ס ברסלב	רח' א"ף על פי 30
0534145799	22:10	יום ראשון	בית אור החיים	קריית ספר
0506788059	20:30	יום שלישי	בית אור החיים	רח' המודעת 4

זמני ומיקום החברות השבועיות המודות הבחורים:

- ירושלים שכונת בית ישראל יום א' בשעה 10:30, 2] מודיעין עילית קריית ספר יום ג' בשעה 10:30
- ירושלים גבעת הכבתי רחוב מרדכי סיני 26 יום ג' 9:00 ביד"מ אש קלמן 05485398868
- בני ברק ליל שיש בבית אור החיים בשעה 21:30 0536764287
- הבורה הירשדל בני ברק יום ג' 14:30 חור' א' 2] ביהמ"ס משיבת נפש.

להצטרפות
או הקמת
הבורה
באור טוה
גור קשר
בקר נמספה
03.50.111.06
שלושה 5.3

שיג ושיח

שיח ודברים מעולמו של בן ישיבה

זעקת הצילוני

השיב: "אם שמת לב, 'בטבלה' שבדף ישנו ליקוט מספרי רבנו הק' שמבאר את מטרתו של עמלק, ובאיזה אופנים הוא מתלבש ומפיל אותנו, ולעומת זה את 'קדושת מרדכי' שמאירה ומבטלת אותו, 'הקליפה' הזאת כ"כ מסוכנת, עד כדי כך שר' נתן כותב, שאם לא היה לנו את 'פורים' שבו עמלק קיבל זע'ץ חזק מאוד וכמעט שנכרת לגמרי, לא היה לנו כוח להחזיק מעמד עד הגאולה ח"ו... אם נקח למשל את הדבר הראשון שמובא שם, זה הרשעות של עמלק, לתפוס את היהודי בנפילות שלו שהוא בעצמו זמם, ולהסביר לו כמה הוא שייך עם התאוות והחטאים, ואין לו שום סיכוי להתקרב לה, וכך הוא נופל ומתרחק יותר ויותר".

"ואיך כל זה קשור לפורים?", "זה 'בדיוק' הנקודה, בפורים מאיר הכח האדיר שמרדכי האיר בעם ישראל על ידי זעקתו הגדולה, שאפי' שהם חטאו בחטאים חמורים כמו שמבואר בחז"ל שהמשתה היה בעצתו הנבזית של 'המן הרשע' להכשיל אותם בנשים נוכריות, אין להם שום שייכות עם הרע, וזה רק דבר חיצוני שנאחו בהם ואפשר לבטלו בתשובה ותפילה, ואהבתו של השי"ת לא סרה מהם מעולם... וע"י שמקיימים את 'המצוות' של היום, ומבקשים לזכות 'לקדושת מרדכי', מקבלים כוח כל השנה כולה לא לפול בדעת מהכישלונות שלנו ולהמשיך הלאה בעבודת ה', מתוך שמחה ואמונה ששום דבר לא יכול לנתק אותנו מה', וגם אם נפלנו - אפשר תמיד לחזור אל ה' ולהתנקות מהרע שדבק בנו, ובשום פנים הרע והתאוות אינם חלק בלתי נפרד מאישיותנו כמו שעמלק מרמה ומבלבל אותנו..."

שעת בין ערביים של פורים דמוקפין, ישראל היה אחרי מספר לא מבוטל של 'כוסות יין יבש', וכמו 'בפורים דפרזים' שוב חזר המחזה על עצמו, מבין 'אדי האלכוהול' וערפול החושים, מילות השיר 'הצילני מקליפת המן עמלק, וזכני לקדושת מרדכי ואסתר' פרצו מפיו בזעקה, כששאר בני החבורה מצטרפים אליו בחדווה, ובליבם נישאת תחינה לשי"ת, שיזכו תמיד להיות חזקים בדעתם ולא יתבלבלו מכל השקרים שעמלק מספר להם, ע"מ להרחיקם מהשי"ת..."

אומרת הקדושה של פורים?". "בפורים מאיר 'אור גדול' מאוד, וכמו שרבנו הק' חניך אותנו להתפלל על כל דבר, אני מתפלל ומבקש מה' לזכות לאור הזה".

"רגע.. רגע.. אני לא מבין! בישיבה הרי.. כל הפורים מסתובב סביב הת"ת, זה מה שתופס כל בחור בזמן הזה, 'מקיישים בדלתות', 'בונים סיירות', אוספים כמה שיותר 'כסף', וכך עוזרים לכל הבחורים שמתקשים בכל מיני תחומים,

היה זה ביום ראשון בשבוע, השעה רבע לעשר בבוקר. ישראל שעט במסדרונות הפנימייה מבלי לשים לב כלל וכלל לזעקות 'הגיוועאלד' שהיו מרוחים בכרזות ענק על קירות המסדרונות, או לפשקווילים הרבים שהיו פזורים בכל רחבי הפנימייה. 'הקמפיין' הרעשני לא פסח אף על המבואה של בית המדרש, וגם שם התנוססו על הקירות מודעות בנוסח "לא משתמטים!" או לחילופין "מה היה קורה אם זה היה אח שלך?" ועוד כהנה וכהנה מהסיסמאות שעלו במוחם הקודח של חברי הקמפיין מוועד ד'.

ישראל נכנס בסערה לבית המדרש והתיישב ליד חיים החברותא שלו כשכולו מתנשף,

"אני מצטער על האיחור" הוא פלט תוך כדי, וחיים אמר לו בקול מרגיע "זה בסדר! מן הסתם היית עסוק במשהו מאד חשוב, ואני יכול לנחש שזה קשור לת"ת". ישראל הנהן בחיוב והוסיף, "בליל שישי האחרון, הר"י קרא לי וביקש ממני להכנס לנושא של הת"ת, אמרתי לו שיש לי סדרים קבועים והספקים ואני מפחד שזה יפריע לי בשטייגען, אך הוא אמר לי שדווקא בגלל זה הוא רוצה שאני אתעסק בזה, אנחנו מוכרחים דווקא שבחורים רציניים ואחראים יהיו בת"ת, ולכן אני מבקש ממך לקחת את זה על עצמך, המגבית הזו מאוד חשובה לשייגען של הישיבה ומשפיעה על כל האווירה ששוררת בבית המדרש במשך כל השנה, נכנסתי לעניינים מאוד חזק וקיבלתי את המשימה של 'אגף חו"ל', ובדיוק עכשיו קיבלתי שיחה מאחד התורמים הגדולים של הישיבה, שהתעניין בפעילות של הת"ת ושאל הרבה שאלות על הישיבה ולכן התעכבתי עד עכשיו..."

חיים החמיא לו בחיך, "כל הכבוד לך שלקחת את זה על עצמך! אני ממש מקנא בזכויות העצומות שיש לך, ועכשיו בע"ה נתחיל את הסוגיא של השבוע..."

לקראת סוף הסדר אחרי שהם צללו עמוק בנבכי הסוגיא, ישראל שם לב לאיזה דף מעניין שמבצבץ מתוך הגמ' של חיים, הוא שלף את הדף והפך אותו משני צדדיו, בצד אחד הייתה טבלה שמחולקת לשני טורים, ובצד השני 'תפילה לימי הפורים'. "תגיד, מה זה התפילה הזו?" הוא שאל בסקרנות, וחיים ענה לו בפשיטות, "כמו שאתה רואה, זו תפילה לזכות לקדושה של פורים". "מה זאת

ואזכה להיות שמח בכל לב,
ולשמח גם אחרים, לשמח כל ישראל עמך
בשמחת פורים, בחדוה רבה ועצומה מאד מאד,
נגילה ושמחה בישועתך, בשמחה אמיתית, באופן שיהיה
לך לנחת ולרצון, ותקבל 'שעשועים' גדולים משתיתנו
ושמחתנו בפורים הקדוש, ונזכה גם עתה בכל שנה ושנה לנס
הגדול ולישועה של פורים, להכניע ולגרש, לעקור ולבטל
מאיתנו קליפת המן עמלק, וזרמתו הגדולה, ולמחות שמו וזכרו
מן העולם, ולטהר עצמנו מזוהמתו, בקדושה ובטהרה גדולה,
ולחמשיך עלינו 'קדושת מרדכי ואסתר', ונזכה להמשיך
שמחת פורים על כל השנה כולה, לשמוח תמיד בך בשמחה
וחדוה רבה באמת... ויקוים בנו מקרא שכתוב, "כי בו
ישמח ליבנו כי בשם קדשו בטחנו", יהיו לרצון אמרי
פי והגיון ליבי לפניך ה' צורי ונאלי".

[לקטי תפילת ה'ב ל"ז]

בפרט בצרכים של הוצאות 'הנישואין', אבל שיש בימים האלה משהו מיוחד שנוגע אלי באופן פרטי, את זה לא ידעת..."

"זה נכון שיש בימים האלה אווירה מיוחדת של 'נשיאה בעול' ודאגה לזולת, וזה אכן דבר נפלא בפני עצמו, אבל זה לא סותר את זה שיש בפורים עוד 'דברים עצומים' שאפשר לזכות להם... "כמו מה למשל?", "הו.. בדיוק את זה אני בא להסביר לך, רק לפני זה אני יקדים שבכתבי האר"י מובא, ויסוד הדברים כבר מבוארים בזוהר הק', שבימים האלה יש 'הארה נדירה ומיוחדת' שלא מצויה כל השנה, אפי' 'ביום הכיפורים'..."

"וואו.. מה האור הזה פועל? ואיך זוכים לקבל אותו?" הקשה ישראל בהתעניינות, וחיים

נפשי בשאלתי

ליבון ובירור ענינים בעבודת ה'

שאלה:

שלום וברכה!

ימי הפורים מתקרבים, ומידי שנה אני נוהג להתבשם מעט ולא להפריז בשתיה יתר על המידה. כבחור שמקורב לברסלב שמעתי שיש עניין גדול לשתות כמה שיותר, האם זה נכון? ומה ההסבר לכך? אשמח אם תאירו את עיני בעניין זה.

תשובת אחד מחשובי התלמידי חכמים שליט"א:

כשמשיבים על כזו שאלה נצרכת זהירות גדולה מאוד, וזאת מכמה כיוונים. שהרי בוודאי כל אחד שם לב שיש כאן גם שאלה הלכתית, גם שאלה מעשית וגם שאלה השקפתית. ובכל אחד מהמישורים הללו צריך לתת את הדעת על כך שיש לכאורה מחלוקת, ובוודאי לכל שיטה יש בסיס בהלכה ובהשקפה.

הרי מה שנהגת עד עתה שלא להפריז בשתיה אינו 'מנהג אישי' שלך, וכן מאידך האמירה שיש עניין גדול לשתות כמה שיותר' אינו חידוש ייחודי לברסלב. ונמצאנו מכניסים ראשונו בין הרים גדולים, ראשונים ואחרונים. גם ידוע שרבינו הקדוש הזהיר את תלמידיו "הנך יכול לקמט את ספרי כרצונך (לעשות 'קנייטש') אך היזהר לבל תפגע באף סעיף קטן ב'שולחן ערוך'!".

אך כפי שהסקת וכן הוא באמת שמצד דינא ד'שולחן ערוך' הנושא 'פתוח' למנהגים ולהעדפות אישיות, וכעת שנתוודעת לכך שיש צד שזה חשוב וכדאי להשתכר, באת בשאלתך האם אכן הדבר כך, ומדוע.

תיעשה רק כמצוות אנשים מלומדה, אלא מתוך התבוננות ואמונה, וככל המצוות ותקנות חז"ל ניתן למצוא טעמים והסברים רבים.

ועצה טובה קמ"ל, לעיין ב'ליקוטי הלכות' הרבים בהם מבאר מורנו רבי נתן ז"ע סודות עצומים ותיקונים נפלאים הנעשים ע"י השכרות בפורים, דברים שאי אפשר לזכות להם כי אם ע"י השכרות בפורים.

אך לעצם קיום המצווה, אם חז"ל אמרו, ואם כך נפסק, ש"חייב איניש לביסומי בפורי'א עד דלא ידע וכו'", אזי בוודאי הדבר חשוב וכדאי, ולא עלינו החובה לדעת מדוע.

ואולי אדרבה, דווקא במצוות השכרות בפורים מונח התיקון לגישה השגויה כאילו עשייתנו את רצון השם תלוי בדעתנו חלילה, וזה בפשוטו מעלת "לבסומי עד דלא ידע".

בכל השנה עלינו להשתמש בכח הדעת, אך עלולים ליפול בטעות החמורה להתייחס לדעתנו והבנתנו כאילו הם הדבר הגבוה ביותר, ובאמת הדעת אינה אלא כלי המשמש להדריך את צעדינו לאור האמונה, שהיא למעלה מטעם ודעת.

מי שאינו מסוגל לבטל את דעתו אף פעם, בהכרח ייכשל לצעוד אחר שכלו ודעתו גם כשהאמונה סותרת אותם. בפורים ניתנה לנו הזדמנות חד פעמית לזכות להארה מכוונת ועצומה משורש האמונה, שרק היא המוליכה אותנו ואת דעתנו. והכלי היחיד לכך הוא קיום "חייב איניש לבסומי בפורי'א עד דלא ידע".

אם לא רואים חשיבות בשכרות, מוצאים דרכים להיפטר מחובתה. מאידך, כאשר מבינים שיש כאן מצווה ומציאות של שפע רוחני חד פעמי, מבקשים את הדרך לזכות לקיימה באופן מושלם. הכלי החיוני ביותר לזכות לזה, כמו לכל דבר, הוא התפילה.

"ונזכה לקיים מצוות השכרות של פורים כאשר ציוונו חכמינו זכרונם לברכה, ותעורנו ותשמרנו שלא יזיק לנו השתיה והשכרות של פורים כלל, לא בגוף ולא בנפש, ולא נזיק שום אדם ולא שום דבר על ידי השכרות, רק נזכה על ידי השכרות של פורים לבוא לתוך שמחה גדולה וחדוה רבה ועצומה מאוד, לתוך שמחה של פורים אשר אז מאיר הארה נפלאה ועצומה שהוא הארת מרדכי אשר אין דוגמתה בכל ימות השנה. ואזכה להיות שמח בכל לב, ולשמח גם אחרים, לשמח כל ישראל עמך בשמחת פורים בחדוה רבה ועצומה מאוד מאוד, ונגילה ונשמחה בישועתך בשמחה אמיתית, באופן שיהיה לך לנחת ולרצון, ותקבל שעשועים גדולים משתייתנו ושמחותינו בפורים הקדוש" (ליקוטי תפילות ח"ב ל"ז).

והנה, באמת טרם נגענו בשאלה שנשאלה, האם עניין השכרות כה גדול, ומה באמת העניין.

אך אומר בכנות שלמרות שבוודאי נאמרו טעמים למצווה בנגלה ובנסתר, אני חש טעם לפגם בלנסות להשיב על השאלה כצורתה. עלול להשתמע כאילו ניתן לחלק ציונים למצוות חכמינו ז"ל, וכאילו בידינו להגיע לתכלית ועומק המצווה, ובכך נוכל 'להכריע' כיצד לנהוג. וכל זה בוודאי לא נכון.

מצד מצוות תלמוד תורה ראוי שנלמד ונכיר את הטעמים, בין על פי פשט כזכר לנס שהיה על ידי משתה היין, ובין בשאר דרכי וחלקי התורה. וגם לשם עשיית המצווה כצורתה ראוי ללמוד כדי שלא

בטרם נבוא לדבר בחיוב השכרות וגודל תועלתה, חשוב לזכור שלא כל אחד רשאי להשתכר. וחלק מהתייחסות הפוסקים בשלילה לשאלה המעשית נובע מהסכנה שבשתייה, וכפי שכבר מסופר בגמרא (מגילה ז' ע"ב): "אמר רבא מיחייב איניש לבסומי בפורי'א עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי, רבה ורבי זירא עבדו סעודת פורים בהדי הדדי, איבסום, קם רבה שחטיה לרבי זירא. למחר בעי רחמי ואחיה. לשנה אמר ליה ניתי מר נעביד סעודת פורים בהדי הדדי, אמר ליה לא בכל שעתא ושעתא מתרחיש ניסא".

הפוסקים כתבו בצורה ברורה שאם יש צד שחלילה מתוך שכרותו ייכשל באיסור כלשהו, בין אם בין אדם למקום, ובין אם בין אדם לחברו, או שחלילה יימנע מחמת זה מאחד מחיובי המצוות, אזי אינו רשאי להשתכר.

דין זה אינו רק בגלל שניתן לסמוך על הפוסקים שלהלכה די בשתייה יותר מכדי לימודו, אלא הגם שייאלץ לבטל לגמרי את מצוות חכמים לבסומי, אינו רשאי להשתכר ככה'א גוונא.

גם אדם שייאלץ במהלך יום הפורים להימצא בחברת אחרים שאינם נוהגים כמותו, ובפרט אם אינם בני תורה, עליו לשאול מורה הוראה האם מותר לו לשתות, ואין חשש שייכנס בכלל "ת"ח שנמצא רבב על בגדו" וכמאמר התורה "כל משנאי אהבו מות" חס ושלום. ואם כן ייאלץ לבחור האם להימצא במקום שרצה ולוותר על המצווה, או להתבודד בחברת המקיימים מצווה זו כצורתה שם יוכל לקיים גם הוא ללא חשש.

האורו עיני

כי טעמתי מעט הדבש הזה

ההתחלה של הגאולה ותקון כל העולמות

משיח, על-פני בנפלאותיו הגדולים הקדים רפואה למכה, ועשה עמנו נפלאות גדולות ונוראות בימי מרדכי ואסתר, עד שעל-ידי תקף הנס המשיכי הארה נפלאה מהגאולה האחרונה, שאז יהיה גמר מחית עמלק; וזה בחינת גדל הארה הנפלאה המאירה בפורים, שעל-ידיה יש לנו כח עכשו להתקיים בגלות המר הזך אשר ירדנו פלאים, ועל-פני עכשו כל ההתקלות מפורים.

עכשו, ההתחלה של הגאולה ותקון כל העולמות הוא מפורים, שהוא מחית עמלק, שזה עקר הגאולה של משיח, כי מלחמה לה' בעמלק מדר דר וכו' עד דורו של משיח, כמאמר רבותינו ז"ל. פי השם יתברך מקדים רפואה למכה, וראה שבגלות האחרון המר הזך, שהוא גלות אדם שהוא עמלק, לא יהיה לנו קיום חס ושלום אם לא שיימשיך עלינו הארה נפלאה ועצומה מקץ האחרון, שהוא גאולה אחרונה של

(אוצר הידאה פורים י"ג)
ע"פ ליקוטי הלכות ברכות הרי"ה הלכה ד')

המחדש בטובו

חדשות ועדכונים מהנעשה והנשמע

פעילי האיגוד עמדו לעזרתם בכל התחומים מהשגת משפיעים שיגיעו מדי שבוע בשבוע, תקצוב התבונה, וכל וכו' וכאן המקום לציין שכל אחד שמעוניין לפתוח חבורה בישיבתו יכול לפנות לאחראי, קו נכספה 03.50.111.06 שלוחה 5,3 ובעזרת ה' נשתדל לעזור בכל המצטרך.

המוני בני הישיבות מתחילים תורה חדשה במסגרת פרויקט 'להתענג'

יחד עם כלל חסידי ברסלב הזוכים להגות בתורתו הקדושה של רביה"ק בעיין והעמקה במסגרת הארגון הנודע לטייל בתורתו ממשיכים מאות בחורי הישיבות הק' הזוכים להשתתף בפרויקט 'להתענג' להתקדם הלאה בתורות הקדושות, ולהתחיל בימים אלו את התורות כ"ג - כ"ד תנינא, המדברים מעניין מעלת השמחה.

בחור יקר! מאות בחורים זוכים כבר להתענג על ה' עם התורות העמוקות והנוראות שבליקו"מ המחייית כל לב, ההזדמנות בדרך להצטרף ומאות המאשרים ולהחיל לחיות באור האמונה, עם חיות אמיתית ופנימית, ע"י העסק בתורות הקדושות בעיין והעמקה עם מותן שכרה בצדה במלגות מכובדות ביותר. הרשם עוד היום קו נכספה 03.50.111.06 שלוחה 2,5 ועולמך תראה בחיין!

מדור המה מעידים על הגאה"ג ר' יעקב אדלשטיין זצוק"ל חלק ב' יכנס בעלון הבא בעזה"ת

האירוע המרומם 'מרכים בשמחה' במודיעין עלית

בסיפוק רב מסכמים פעילי האיגוד את האירוע המרומם 'מרכים בשמחה' שהתקיימה בליל ראש חודש אדר העבר, זה השנה השביעית במספר, בו נאספו למעלה מ-5000 בחורים! לאירוע מרומם ומעצים בהשתתפות הבעל מנגן הנודע ר' יוסף קרדונר שליט"א שהלהיב את הצבור בניגוניו המעוררים בשילוב דברי אלוקים חיים ששילב בין ניגון למשנהו, דיבורים מחזקים ומעוררים הנובעים מאור הוץ של רביה"ק המחיים כל נפש. בסיום האירוע פרצו הציבור בריקודי שמחה והודאה לשמחה בנענעם גורלנו, ולהרבות בשמחה עם תחילתו של חודש השמחה. כיבוד כיד המלך הוגש לציבור במהלך כל האירוע כך גם חולק במקום הקונטרס 'בעניין השמחה'.

חבורות חדשות בקרב היכלי הישיבות הק'

בסייעתא דשמיא נפתחו בשבועות האחרונים עוד כמה חבורות בכמה ישיבות חשובות, בתקופה האחרונה גברה דרישתם של בחורים דורשים ומבקשים שזכו לטעום מצוף נעימות לשד השמן של רביה"ק ז"ע, ופנו אל פעילי האיגוד לעזרה בהקמת חבורה לבני הישיבה הזוכים להתעלות בדרך העולה בית ה', להתחזק יחד מדי שבוע באהבת חברים וליבון דרכי העבודה לזכות להתקרב ולעבדו ית' בלבב שלם.

מסע מרומם לקברי צדיקים הכנה דרבה לקראת ימי הפורים הק'

בהתרגשות וציפייה דרוכה התקבלה הבשורה המשמחת על המסע המרומם לקברי צדיקים לקראת ימי הפורים הק', מן הנודעות שגב גדולתן של ימי הפורים ה' בפרט כפי שמתבארים בספרי רביה"ק ומורנו רבי נתן ז"ע, בהם אפשר לזכות לכל טוב בעבודת ה', ומה מתאים יותר ממצאת מחוץ לשוב, הרחק משאון העיר, בלילה כשהעולם גם את שנתו, לגלילות הצפון, להתרומם יחד באהבת ודיבוק חברים להכין את נפשינו כדבעי בהתבודדות מחוץ לשוב, בניגונים מעוררים כל לב, ותפילות על קברי הצדיקים.

הפעילים המסורים של האיגוד מוסרים שהיענות אצל הציבור גדול מאוד, כשאין אחד שמרשה לפספס לעצמו להפסיד מסע מרומם כזה שיחרט בלי ספק בליבות כולנו לעולמי עד, פעילי האיגוד מספרים שבעד"ה מתוכננת תכנית מרתקת ומגוונת ביותר בעבודת ה' שיתנו טעימה והצצה לתענוג שבעבודת ה' שאפשר לזכות כאן בזה העולם בימי הפורים ובכל יום כפי שרביה"ק רוצה להעניק לנו, חוויה והתעלות רוחנית שלא תשכח כל כך מהר... ובוודאי עיי"ז יזכו להכין את נפשם לזכות לקבל את הקדושה הגדולה המאירה בימי הפורים הק'. בעז"ה ישתתפו בנסיעה משפיעים חשובים שליט"א כיבוד כיד המלך במהלך הנסיעה.

המקומות מוגבלים! הודרוז להרשם! קו נכספה 03.50.111.06 שלוחה 5,4

בסיעתא דשמיא

קו בני הישיבות "נכספה" מציג

תוכנית שומחת פורים

- פורים הטעם של הכרת -

התוכנית:

האנלה של המתחלק הלא לאחיק' הפתיחה את הרכל הנכבה	סוג שית בין ראה הישיבה לאחיק'ית	סינה מעי הארץ
---	---------------------------------	---------------

...סוגי וסוגי...

03.50.111.06

פורים בברסלב

פורים בברסלב... איה העט והסופר שיוכל לתאר את משמעותן של ימי הפורים בברסלב, אם בכל השנה מתחבאים הברסלבר'ס בפנינתם, עובדים את בוראם כל אחד בהצנע, הרהק מעיני הזדקורים, מגיע פורים, ויקדם ותפארתם מתגלית לעין כל, בעיצומו של יום הפורים, היום הגדול בשנה בו מאיר 'שער החמישים', 'הארז מרדכי ואסתר' וכו' וכפי שידוע מהספרים הק' על עוצמתם הנוראה של ימים אלו. ולקראת בוא היום הגדול, מתכוננים חסידי ברסלב כבר תקופה ארוכה בסילודין, בהשתוקקות וכיסופין, לקראת 'ההתחלה של כל ההתחלות'.

ההתרוממות וההתעלות בקריאת המגילה כשהלב והגפוש בווערים בשלהבת קודש שעוה שנוכרים בסודי הסודות הרבים המתגלים ב'הלכות' הקדושות ב'ליקוטי הלכות' על המשמעות הפנימית של קריאת המגילה, ותרגומה לחיי היום יום של כל אחד ואחד. ההתבודדות בליל פורים כששערי שמים נפתחים וכל הפרשט יד נותנים לו. מצוות היום שמאירים באור חדש אחרי שידועים מה משמעותן הנוראה כפי שמלמדנו מודנו רבי נתן ז"ע, וגולת הכותרת 'משתה היין' בו יוצאים כל המטמוניות, תבערת ליבם הטחור והזך של חסידי ברסלב גודשת ומתפרצת החוצה, הדיבורים שנשמעים שם, הלב הבער ביקוד אש, הרצונות והכיסופין להתקרב לדקב"ה ולהודותו, אין ביד בן אנוש לתארו צריך רק לטעום ולהבין במה מדובר....

וכשנכנס היין יוצא הסוד, הסוד הנעלם של כוח הצדיק הגדול, שכמדרכי היהודי בשעתם מלהיב מרומם ומקרב ליבות כל בית ישראל מקטן ועד גדול, רחוק מקרוב, זקן כצעיר, לאביהם שבשמים.

לקראת פורים ביקשנו משלשה אברכים בוגרי הישיבות הק' שיעלו מקצת מהדגשת ליבם שעוה שנפגשו לדאשונה עם המושג של 'ברסלב'ר פורים' ובסופו צרפנו תיאור קצר מהגאון האדיר רבי נחמן גלינסקי זצ"ל בן הגה"צ רבי יעקב גלינסקי זצ"ל ממפולגי גאוני ישיבת פוניבז' בשעתו שזכה להתקרב בבחורות לברסלב מה שהדעיח בשעתו את כל עולם הישיבות. הביאני אל בית היין.

רבי ישראל וויסניץ שליט"א

'איך וויל לערנען...'

כשהתקרבותי בתור בחור בבני ברק כמובן שהכתובת ללכת בימי הפורים היה בישיבת ברסלב בני ברק. היינו מתפללים בישיבה בב"ב, בוגרי הישיבה היו גם מצטרפים איתנו להצטרף לנסיעות לפעלד' בליל פורים, היו שהגיעו כבר על 'שבת-זכור' שכבר בה מורגשת כבר באוויר הרוח המרומם של פורים, מה אומר ומה אדבר ראו על הבחורים את הכיסופים והגעגועים לפורים הקדוש הרגישו את זה באוויר. הפורים החל מהנסיעות לפעלד' בליל פורים והצעקות שהדהו בכל השדה בליל קדוש זה ש'כל הפושט יד נותנים לו', הריקודים שלאחר מכן, קריאת המגילה בהתעוררות וכיסופים דקדושה, וכמובן משתה היין והדיבורים שראיתי ושמעתי, רק לשמוע מה יש ל'ברסלב'ר בחור' בלב פנימה, כבר מבינים הכול... אני זוכר בחור אחד שהיום הוא אחד מחשובי חסידי ברסלב שבפורים בעת שכרותו צעק וביכה 'איך וויל לערנען' ועוד כהנה וכהנה, אני שעמדתי מהצד התפעלתי כל כך מהאמת והתמימות של הבחורים עד שאמרתי לעצמי ש'אני חייב לחוות את חיי בישיבה עם בחורים שיש להם כזה פנימיות', התחושה וההרגשה בפורים אצל חסידי ברסלב שונה ממקומות אחרים שרואים לפעמים הרבה חיצונית אבל בעת משתה היין רואים גם מה הבחורים מדברים. מה שרואים ושומעים אצל חסידי ברסלב בפורים, את הדיבורים המיוחדים את הרצונות הטהורות, הקירבת ה' שהם חיים בה כל השנה, זה דבר שאין לו אח ורע במקומות אחרים, וזה תפס אותי במיוחד בתחילת התקרבותי, ההתייחסות לפורים שראיתי בברסלב כיום מיוחד ומרומם שכל ההתחלות מפורים וכו' עד כדי כך שאפשר לומר שפורים הוא במעלה אחת אחרי ראש השנה, ולא כיום של ליצנות שכל אחד עושה מה שבה לו..

אשרינו ומה טוב חלקנו והלוואי שזוכה עוד ועוד.

רבי חיים אהרון זצ"ל שליט"א

אשרי עין ראתה כל זאת, אשרי לב שהרגיש כל זאת

סוף סוף הוא הגיע, אומנם השינה מתוקה, הפוך מחמם, אבל השעון מצלצל, השעות המתוקות של אמצע הלילה הגיעו. הכול חשוך ורדום אפילו כל הרכבים עם הרמקולים, אבל בעיקר הלב שלי שקט, כשאני עולה על האוטו להתרחק לאיזור הררי מחוץ לעיר. עכשיו בזמן שנקרא "המלך בשדה" זמן קדוש כ"כ התחלתי לזעוק עד שהלב שלי נפתח בס"ד, ואז עם הלב שנפתח זכיתי להתחיל לדבר עם השם ולספר לו כמה אני רוצה להיות טוב וכמה קשה לי עם זה שיש לי יצר הרע וכו' וכו', ואז הרגשתי קצת כמה "זאני קרבת אלוקים לי טוב" הרגשה שאי אפשר להסביר אותה במילים. הבוקר מתקרב מהר נסעתי למקווה להתכונן לתפילת שחרית בנץ החמה, הבית הכנסת בברסלב הומה אדם, והתפילה בכוח פורצת גבולות, ההרגשה היא כמו ביום הכיפורים.

מייד אחרי התפילה פתאום כל התחושות משתלבות עם השמחה שפורצת גבולות, ומתוך התחושות האלו קוראים את המגילה, ולאחריה מתיישבים בבית הכנסת לסעודת פורים.

פעם הראשונה שהרגשתי איך אני באמת שמח בפורים, ואני גם בטוח שהסיפור הזה ליווה עוד הרבה אנשים בבית הכנסת, כי רק כך אני יכול להבין איך השמחה פרצה כל גבול ביחד עם אורה רוחנית גבוהה, לא פלא שמדי פעם אחד המסובים שכבר ממש השתכר פנה לכיוון הארון קודש בוכה עם ליקוטי תפילות, ומייד אח"כ חזר לשמחה הראשונה.

אכן כיום בשבילי, פורים הוא שילוב מיוחד של תפילה ביום קדוש מאוד, עם שמחה וריקודים שמתפרצים ביום שמח כל כך. שילוב נדיר שהמנצח עליו הוא רבינו הקדוש זיע"א.

אשרי עין ראתה כל זאת, אשרי לב שהרגיש כל זאת. אשרינו שזכינו להתקרב לרבינו, אשרינו.

וליבי זועק טאטע הלואי וזוכה עוד יותר ועוד יותר.

אפריילכן פורים.

רבי ירוך אסרבי גריימן שליט"א

פורים כל השנה

כמעט כל נקודה של חיזוק ועבודת השם, מתקשרת אצלי בסופו של דבר בצורה כזו או אחרת לפורים. לימים הקדושים האלה אני נכסף לאורך כל השנה. וברגע שמתפוגגים אצלי אדי האלכוהול הקדוש אני מטה את אוזני לכותל לשמוע אם כבר מתחילים בזעקות 'הצילני' לקראת פורים הקדוש הבעל"ט, ממש 'נאר מיין זאך'!

אך עם כל זאת, אודה וגם אבוש שלא תמיד זה היה אצלי כך...

פורים בברסלב

היו הרבה שנים שבשבילי פורים היה 'סתם יום', מוזר ומבולבל עם המון רעש ותזמורת וממתקים ובהמשך גם השתוללות ריקנית בחסות היין, עד שהייתי מודה יותר מ'על הניסים' - 'על ה'פורקן'.....

עד שזכיתי להתוודע לאורו של רביה"ק, ולהבין שיש פה המון המון מעבר לזה!

יש כאן פנימיות נפלאה ומופלגת כזאת, שבאמת אפשר לדבר עליה כל השנה!

ולא זו בלבד אלא שכל הקיום הרוחני שלנו משך כל השנה, תלוי בימים הקדושים והנשגבים מכל הללו.

כי זאת בוודאי יודע כל צורב צעיר שחג הפסח הק', הוא יום ההולדת של כל עם ישראל כבימים ההם בזמן הזה, ממש, בכל שנה ושנה. וזו הסיבה לזהירות המופלגת הנהוגת בשבוע הזה, שאין דוגמתו בכל ימות השנה.

עד שזוכים להיכנס לברית מילה בשביעי של פסח בכוח האתערותא דלתתא ומאז והלאה אנו כבר מוגנים (ואכמ"ל בזה, והרוצה להרחיב יעיין בה'ל פסח ח' וימצא דיבורים נפלאים).

ועיקר העבודה של פסח היא בעניין תיקון הדעת לטהר ולהציל את המוח היהודי ממ"ט שערי הטומאה הנאחזים בו. זו הסיבה לעריכת ג' מצות כנגד ג' החלקים שבמוח, וכן שתיית ד' הכוסות, ואמירת ההגדה בקול רם, כמבואר בליקו"מ ס' כ' ובליקו"ה.

אבל במשך הגלות הארוכה התגברה הס"א בכוח של שער הנ' של הטומאה! כעת כבר א"א להסדר רק ע"י תיקון המוח והדעת, (הכולל את מ"ט שערי הבינה, ומעליהם נמצא שער הנ' שלא נמסר אפי' למשה רבינו, עי' גמ' ר"ה כ"א): כי גם זה כבר נפגם, כי לסט"א יש מענה נגדי אפי' לשער הנ' של הק' בדמותה של הטומאה האדירה והנוראה ביותר הנקראת בספרי הפנימיות 'קליפת המון עמלק'!

כדי להתמודד בס"ד כנגד טומאה זו וגם לנצח, לא שייך להשתמש בשום נשק שהיה מוכר לנו עד היום.

גם מוח ודעת של צדיקים גדולים מאוד לא יוכלו להושיע את 'הנחשלים אחריו' שאותם בעיקר מתאמץ המן-עמלק לזנב. לשם כך מוכרחים כוח של צדיק גדול כ"כ, שיוכל להוריד עצות ממקום נעלה ונשגב יותר ויותר מהמוח והדעת עצמם, אשר עליו נאמר בקבלה 'תכלית הידיעה אשר לא נדע'.

עובדי ה', אפי' אם הם גדולים וצדיקים מאוד, אינם מכירים שום דרך להילחם עם המן הרע הלזה.

ולכן כאשר הוא מתגבר, הם פשוט מתקפלים, ונותנים לגלים לעבור על ראשם עד שיחלפו.

וכל עבדי המלך - סתם המלך שבמגילה הכוונה למלכו של עולם כידוע, 'כורעים ומשתחוים', ולמה? לא משום חוסר במסי"ג, אלא שהם מבינים 'כי כן ציווה לו המלך', משמיים נותנים כוח לרשע זה שהשעה משחקת לו, ולנו אין מה לעשות. אם הוא בולע את הנחשלים אחרינו, לא עלינו המלאכה לגמור.

אבל כאן מגיע שלב משמעותי הרבה יותר, כאן מגיע הפסוק הכי 'עצוב' בכל המגילה... 'ויאמרו עבדי המלך אשר בשער המלך למרדכי, מדוע אתה עובר את מצוות המלך' אותם עובדי ה' שכבר הגיעו למדרגה כזאת של ישיבה קבועה בשער המלך מלכו של עולם, אינם מסוגלים להכיל שהגיע פה פתאום צדיק כזה שמצהיר ומודיע שהוא כן יכול להתעמת מול הסט"א הכי חזקה בשיא התקיפות וההתגרות!

כי הוא לא מסוגל לוותר אפי' על אחרון 'הנחשלים אחריו'! מבחינתם הוא 'עובר על מצוות המלך'...

אבל כבימים ההם גם בזמן הזה הנס האמיתי הולך ומתרחש לנגד עינינו, כאשר מתוך בחירה טובה ואתערותא דלתתא, מתאספים המוני רבבות אלפי ישראל לקול זעקתו הגדולה והמרה של הרועה הנאמן שהצטווה 'לך כנוס את כל היהודים' וכך כבימים ההם גם בזמן הזה אורה ושמחה וששון ויקר כן תהיה לנו.

אבל זאת צריך לדעת ולזכור שאפי' אז בעת הגאולה והתיקון השלם, אשר אורם של כל החגים והמועדים יתבטל למול אור התגלות כבוד השי"ת בתמידות, וכמו נר שאין לו משמעות בשעות הצהריים, אך 'ימי הפורים לא נבטלים'!

כלומר, יש לנו ממש עכשיו בידיים, אוצר שכזה, שיותר גבוה מהאור של הגאולה השלמה שאנו כ"כ מצפים לה! אור מופלא ומופלג שכזה, אשר עליו מביא מורנו ר' נתן זצ"ל בשם האר"י הק', שזה יום שיותר גדול משבת קודש!!!

מבואר במקובלים שהנס של פורים נמשך מהאלף השמיני שהוא יותר גבוה מהאלף השביעי, שנקרא 'יום שכולו שבת ומנוחה לחיי העולמים'!

וידוע מהאר"י הק' שבכל יום הפורים מאיר אור עצום ונורא ביותר, אשר בכל יום אינו מופיע כי אם בשעת הברכה השנייה של תפילת שחרית (ברכת 'אהבה רבה' / 'אהבת עולם').

ואכן רואים בחוש שכל מי שכבר זוכה לקבל את ההבנות המתוקות הללו, שוב אינו צריך לחשוש מכל השטויות שמנסות להשתלט על היום הקדוש הזה, ולהשתגע עד אור הבוקר בצורה מבוקרת ובפיקוח חינוכי פחות או יותר... וכך לקוות שיצליחו לשרוד את השעות הנוראות ללא מפגעים רוחניים...

מי שזכה לנצל את המתנה הנפלאה ששמה תענית אסתר, בעסק התורה, התפילה וההתבודדות.

ובצעקת 'הצילני מקליפת המן עמלק וזכני לקדושת מרדכי ואסתר', הרי תיכף אחר מגילה דליליא וסעודה מקוצרת, ממחר הוא לעלות על יצועו כדי שיוכל להשכים בחצות הלילה, עת פתוחים השערים ומושטת שרביט הזהב, למצוץ ולהתענג מתוקף קדושת עיצומו של יום, וגם את עבודת ה'משתה ושמחה', מקיים הוא בקדושה ובאופן הראוי מתוך כוונה לעלות מתוך זה להשגת 'עד דלא ידע', תכלית הידיעה אשר לא נדע!

פורים שמח וגדוש בישועות אמיתיות!

האָן רבי נתן אשתי אַלפֿי 331 ין הַהִי 3 רבי יעקב אַלפֿי 331
מאָפֿאָי אַלפֿי ישיבת פּוֹלִינָא

אתה רוצה באמת לשמוח??

בפורים תשכ"ז (זוכר אני את זה היטב כי זה נכנס לי בעצמות) בלילה אחר קריאת המגילה באמצע הסעודה בישיבה שכולם השתגעו והשתוללו כמנהג המדינה, וחזפושו איך לשמוח - ניגשתי אל משה בינגשטוק ואל עוד בחור ואמרתי אליהם בהלצה: "נו אתם, ברסלב'ר חסידיים שכל השנה אתם מצווים על שמחה, ובפרט בפורים צריכים לראות אתכם בשמחה מיוחדת", אז הם ענו לי: "אתה רוצה באמת לשמוח? תגיד מיד קרי"ש ותלך לישון, ונעיר אותך בחצות ונלך לפעלד".

ברגע ראשון זה היה בשבילי כמו פצצה, לאיזה השגה בחורים צעירים יכולים להגיע, בו בזמן שכולם מחפשים איך לשרוף את הזמן איך להשתגע וכו', הם בהשגה ללכת לישון ולקום בחצות וללכת לפעלד, ומאד מאד התפעלתי מזה, ועשיתי כמצוותם והלכתי מיד לחדרי ואמרתי קריאת שמע ומרוב בלבולים כמעט ולא ישנתי, והעירו אותי בחצות, והיה אז גשם חזק מאד עד שהסתפקו אם ללכת בכלל לפעלד, אבל התגברו והלכו. והיה שם כזה התבודדות שלא אשכח לעולם, 'הדמעות התערבו עם הגשם', ואח"כ היה ריקוד כמו שצריך בתוך הפעלד, וכמובן בדרך עד הפעלד שזה כשלוש רבעי שעה הליכה חזרנו על הגמרא בעל פה.

ואח"כ הגענו לאיזה בית כנסת ולמדנו עד ותיקין, והתפללנו אח"כ, ורבי נתן ליברמנש נ"י היה הבעל תפלה, וכזו תפלה עוד לא ראיתי מימי, כזה טעם טוב, כל עצמותי תאמרנה, כמו שמסביר רבינו הקדוש בתורה נ' אשר ע"י מתיקות הדיבורים מדוושנים כל עצמותיו עי"ש.

(מתוך מכתב בו הוא מספר סדר התקרבותו. הומצא לידנו ע"י 'מימי הנחל' תשוח"ח.)

האנוסים בבני ברק

אזהרה: סיפור מתח! מעל גיל 18 בלבד

התפילה

אמנם תקופה זה החזיק מעמד, אבל בסוף יצחק נשבר, נמאס לו.

למה אני צריך להסתיר את האמת? למי בכלל משנה מה אני? לא מאמין בכלל בכל הסוכנות החשאית, לדעתי היא בכלל לא קיימת.

יצחק החליט להיות הוא עצמו, בבוקר למחרת הוא קידם את פני חבירו בחיך, החבר החורר כמעט, והתעלם כאילו הוא לא ראה את החיך, ורק השיב לו בוקר טוב בסבר פנים קודר.

כשהוא סיים את התפילה, מרגיש שמחה עצומה על כך שזכה שוב להידבק בקב"ה, הוא הרגיש זוגות עיניים מסתכלות עליו, אבל ברגע שהוא הסתכל אחורה, אנשים מיד הסיטו את המבט.

בערב ראש השנה, כשכל משפחתו הודיעה שנוסעים להיות "ראש השנה במלון" כמו כל שנה, יחד עם מרצים חשובים, הוא לקח טיסה ישירה לאומן, חוסך לעצמו תקלות של שמירת העיניים וכסף מיותר.

כשהוא חזר, הוא ידע שמהו לא בסדר, בביקורת הגבולות, הפקיד שאל אותו: ארוז לבד? האם מישהו העביר איתך דברים? הוא אמר שהכל של.

הפקיד פתח את התיק, מוציא משם, ליקוטי מוהר"ן, זה שלך? הוא הנהן, הפקיד חיטט עוד, עורם ערימה של ספרים וקונטרסים מהקלוז.

הוא הובל לחדר צדדי, שם הוא נתבקש להמתין.

העקשנות

ראש הישיבה ישב מולו, יצחק, אני מכיר אותך לא מהיום, עתידך גדול לפניך, אתה עוד תוכל לצאת אדם עצוב ונורמלי, למה ללכת לכיוון כזה? מה היה חסר לך אצלינו? הוא לא ענה.

ראש הישיבה שינה את הטון, אני נותן לך הזדמנות אחרונה! האם אתה רוצה לחזור להיות בחור ליטאי רגיל? להפסיק עם כל השטויות והשמחה המטופשת הזו, לעזוב את הספרים האלה, ולחזור לחיות בעצבות בלי חשק וחיות, לבטל את הימים והחיים בלי שום סיפוק והתעלות אמיתית, כמו שהיית לפני זה?

במקום לענות יצחק התחיל לרקוד, הראש ישיבה התעלף על המקום, ופונה על ידי צוות עצוב.

בימים הבאים היו צוות הסוכנות החשאית עסוקים לפענח את התעלומה איך נפלה בארזים השלהבה, במשפחות המוכרות ביותר, אך ככל שהעמיקו גילו שהעסק אבוד.... מכל עבר החלו לזלוג שמועות על עוד ועוד בחורים ואברכים מבקשים, שמצאו את שאיוותה נפשם והחלו לדבק נפשם באורו הנערב של רבי נחמן מברסלב ז"ע.

התוצאות המיידיות ניכרו בכל היכלי הישיבות והכוללים, הלימוד והשטייג'ן עלו בכמה רמות, על פני הבחורים ניכרו החיות והשמחה שקרנה מפניהם בשעות הסדר, שמחים ומרוגשים ללמוד תורת ה', התפילות בדבקות כדבר איש אל רעהו, הנושאים שנידונו במסדרונות הפנימייה בשעות הלילה המאוחרות היו איך זוכים להתקרב להקב"ה ולהתגבר על כל פיתויי היצה"ד, בשעות המאוחרות של הלילה נראו בחורים יוצאים חרישית את הישיבה לכיוון היער לשפוף ליבם לפני הקב"ה שיקרבו לעבודתו, המושגים 'שמחה' 'אמונה' 'ביטחון' 'תפילה' הפכו קרובים ומוחשיים מאי פעם, הקשר החם והקרוב שיש לכל יהודי עם הבורא התעורר מחדש.

הנה ימים באים נאם ה' אלוקים והשלחתי רעב בארץ לא רעב ללחם ולא צמא למים כי אם לשמע את דברי ה' (עמוס ח י"א)....

למה הם צריכים להסתתר? ממי הם מפחדים, אבא? ואבא הסביר: אם מישהו מהציבור הליטאי נהיה חסיד ברסלב ותופשים אותו, עלול לקרוז מזה דברים נוראים ממש, יש סיפורים ממש קשים שמסתובבים בינינו, רק אתמול שתי אנשים דיברו בלדרמן על משהו, ואחד אמר לשני אני צריך להתפלל על זה, באותו ערב הוא וכל משפחתו נעלמו, ואיש לא ראה אותם מאז, שלוש הרב פרידמן הזקן, ששנים איש לא ידע עליו, והזהירו אותו להיזהר, אבל מחמת הזקנה, הוא כבר לא זוכר, והוא אמר בדרשה שכדאי לדבר עם ה' ולהתחנן אליו, הוא מיד תפס את עצמו, וניסה לומר כל מיני מקורות שזה כתוב, אבל כבר היה מאוחר מדי.

מה קרה לו אחר כך?

אני לא יכול לומר לך בני, אני רק יספר לך, שהוא לא ידרוש יותר, וכעת כל הצאצאים שלו עוברים בדיקות רציניות, אחד הנכדים שלו כל כך נלחץ, שהוא כבר ימים גומר תפילת שמונה עשרה תוך עשרים שניות, לדעתי הוא עושה טעות, כי זה נראה יותר מדאי הצגה, שיתפלל לפחות רגיל.

אבל לדעתי תפסו אותו מעוד סיבות, הוא מדי הרבה ימים הלך למקווה רצוף, בהתחלה הוא הלך כל יום למקווה אחר, אבל בשלב מסוים, נמאס לו.

זה מה שקורה לכולם סיפר האבא, בטון עצוב, בהתחלה הם נזהרים, משתדלים להיראות רגיל, עצובים, לחוצים ממשוהו, ולספר לכולם על המינוס בבנק למרות שהם לא לוקחים חובות, אבל אז לאט לאט שוכחים, ופתאום שמחים כל הזמן, מתפללים בהתלהבות, אנשים מיד קולטים, שמהוה לא בסדר.

ההרשעה

יצחק לא ידע מה לומר, הוא שמח לראות את ההורים שלו שמחים, אבל הסוד היה כבד.

בימים הקרובים אבא למד עמו בספרי רבינו, כשיצחק מגלה אור שהוא לא הכיר, הוא הרגיש שמחה עצומה מחלחלת בו, התפילות שלו הפכו לתפילות אחרות, הכל בו השתנה, הוא הרגיש טעם בחיים שהוא מעולם לא הרגיש.

הוא הרגיש שהכל כל כך נפלא, אבל לכל טוב יש סוף, באחד הערבים הוא חזר הביתה, והבחין מיד שמהוה שונה. לאביו היה חצי חיוך, עד היום אביו שכבר לא היה לחוץ ממנו, לא הסתיר את השמחה שלו בבית, כעת זה היה נראה מוזר.

יצחק אנחנו צריכים לדבר!

הוא הרגיש את ליבו מפרפר, מה קרה אבא?

קיבלתי היום טלפון, מחבר שנמצא עמוק בפנים, וצר לי לומר אני מאוכזב ממך!

הסתרה שבתוך ההסתרה

אחד החברים שלך התקשר לסוכנות החשאית, ודיווח שלדעתו משהו לא טוב עובר עליך, והוא חושד שמישהו חיצוני מנסה להשפיע עליך, כמוכן לא עלה בדעתו להאשים אותנו, אבל הוא חשב שאולי האלה מהמיסיון שכל הזמן מנסים למשוך בחורים, אולי אחד מהם ירד עליך.

יצחק, אתה חייב להיזהר! אני מבין שאתה מרגיש ריבוי אור, אבל אין ברירה, אסור לנו להיחשף, אתה מסכן לא רק אותך, אלא גם את כל המשפחה, אתה רוצה שלא יהיה לך שידוך טוב? אתה רוצה לעבור לגור כל החיים באומן? אתה חייב להיזהר.

הוא הסתכל סביבו, בודק שוב ושוב, שאכן איש לא עקב אחריו, הוא נכנס לבית המדרש הישן שבקצה הרחוב, שמה בשעה הזו בדרך כלל היה ריק, הוא ניגש למדף והוציא שולחן ערוך ענק, והתיישב בפינת הבית כנסת, כשגבו לקיר ופניו לכניסה, בודק שוב ושוב שאיש לא מסתכל. הוא הוציא מכיסו ספר זעיר במהדורת הכיס, כריכה מחופה כולה בדבק כריכה שחור, והתחיל ללמוד תורה נ"ו, בהתחלה הוא עוד הרים את מבטו מדי פעם למעלה, ובדק שאיש לא נמצא לידו, אך משורה לשורה, הריכוז שלו בספר הלך וגבר, ולאט לאט הוא שכח את עצמו, ושקע כולו במילים הקדושות.

כשהוא הגיע למילים ההסתרה שבתוך ההסתרה, הוא נשאב לתוך התורה, ועיניו נוולות דמעות של בקשה ותחינה לה' שיזכה לצאת מהמצב השפל שבו הוא נמצא, הוא שכח לגמרי היכן הוא נמצא, כשלפתע הוא שמע קול חביב, בחור הכל בסדר?

הוא נרעד בפחד, והרים את העיניים ליהודי שפגש כמה פעמים בבית כנסת הזה, עומד מולו.

הכל בסדר בחור? שאל האיש? אתה נראה בוכה.

כן, ודאי! זאת אומרת הכל בסדר, תסם דמעות של עייפות, הוא השיב בלחץ, סוגר במהירות את הספר ומכניס לכיס.

האיש הסתכל אליו במבט מוזר והלך, אבל ליבו קפץ כמו קפיץ, האם הוא ראה? האם הוא שם לב איזה ספר זה היה? והכי גרוע, האם יכול להיות שהוא מרגל של ההם...

הוא הרגיש שהלחץ סוגר עליו, הוא קם ממקומו מחזיר את השו"ע למקום, יוצא לכיוון ביתו, בודק מדי פעם שאיש לא עוקב אחריו.

הסוד

הכל התחיל בבר מצווה שלו, יום קודם הבר מצווה הוא שמע את ההורים שלו מדברים ביניהם, האמא שאלה את האבא, אתה בטוח שהוא מספיק בוגר? האם הוא יוכל לשמור על פנים עצובות כל הזמן? האבא ניסה להרגיע אותה, אך ללא הועיל.

רק אתמול היא סיפרה, זרקו את כל משפחת שטרן למרתפים [כיניו עדין למרתפי העיניים הנוראים] התברר שבבר מצווה הבן שלהם מרוב התרגשות, היה מאוד שמח כל הזמן, ושכח להסתיר את זה, סוכן חרש שהיה במקום, דיבר עם האבא, וזיהה שהאבא לא לחוץ מכלום, וגם שמח ורק עושה הצגה כאילו הוא עצוב, ועוד כמה ימים כבר יעשו להם... לא עלינו.

תראי, אין ברירה, חייבים לומר לו, משנה הבאה הוא כבר אמור לנסוע לאומן, ואי אפשר להפיל עליו הכל בבת אחת.

יצחק לא יכל לעמוד בסקרנות, ונכנס לחדר ושאל: על מה אתה מדברים? מה אני צריך לדעת?

חסידי ברסלב

הוא הסתכל על הוריו בהלם, אביו היה עם חיוך גדול, וגם אמו היתה נראית מאוד שמחה.

למה אתם פתאום כל כך שמחים, מה קרה?

אביו פנה אליו בנחת: אתה צריך להבין יצחק, אנחנו חסידי ברסלב!

מה זה חסידי ברסלב? מה זה אומר?

חסידי ברסלב זה אנשים שלומדים את הספרים שהשאר אחריו רבי נחמן מברסלב, מקיימים את עצותיו, וזוכים ע"י כך לעבוד את הקב"ה בחיות, אמונה ושמחה תמידית, רבי נחמן מדריכם ומקרבים להקב"ה ולעבודתו במושגים ומדרגות נעלות ביותר, בשנים האחרונות יש כמות גדולה של אנשים כאלה, אבל הם מסתתרים מאוד.

המלחמה האחרונה

שיחה מאחד מגדולי הלוחמים שליט"א

זה עזר?

בהתחלה הוא אמר שהם בכלל לא מאושרים, אבל שהוא ראה שזה מרגיז אותי אז הוא פשוט שתק, וזה היה מרגיז הרבה יותר, צעקתי עליו שמתי שהוא יתחתן ולא יהיה לו כסף נראה אם הוא יהיה יותר מאושר, אבל הוא לא ענה כלום, ואז גיליתי שיש לו השפעה קשה על הילדים השניים בבית.

השפעה?

תתאר לך שלחן שבת, יושבים ואוכלים, ואז הבן שלי, בחור צעיר, שואל פתאום, אבא למה אנחנו מתפללים בשבת אחרי זמן תפילה?

בבית שלי! לשאול שאלות על הנהגות שאנחנו נוהגים במשך שנים?

ומה עשית?

רציתי להוריד לו סטירה, אבל חשבתי שזה לא הדרך, הסברתי יפה ובהרחבה על המנהגים שלנו, אבל ראיתי שהארס כבר חילחל, הוא לא קיבל את זה, והתחיל לצטט לי ציטוטים, דברים שאחיו הראה לו בכל מיני ספרים, שצריכים להתפלל בזמן גם בשבת.

ומה הלאה?

למחרת החלטתי לבדוק מה קורה פה, חיכתי לארבע בבוקר, וידאתי שהוא יצא מהבית, הפכתי את כל החדר שלו, עד שמצאתי את זה שמה, מתחת למזרון, בתוך שקית, כזה קטן, נראה כמו כלום, אבל כעת ממוטט לנו את הבית ולקח את הבן שלנו.

מה היה שם?

כבוד הרב, זה קטן שחור, נראה כלום, אבל היה שם בפנים הכל, מתברר שבתוך הדבר הקטן הזה דחסו את כל הדברים הכי גרועים שיש, ואני יודע שחלק גדול כבר נמצא בתוך הראש שלו, ואין דרך להוציא את זה החוצה.

מה היה שם?

כבוד הרב זה ספר קטן, היה כתוב עליו, 'כל כתבי רבינו, זה דק קטן, אבל דחסו בפנים מעל אלף עמודים.

וזה הרס הכל!

ואמרת לו משהו?

נסינו כבוד הרב, ישבנו עמו, אמרנו לו, אתה יודע שאנחנו אוהבים אותך, אבל מה חסר לך? מה היה לא טוב, יש לך קהילה אוהבת, יש לנו מנהגים שלנו, למה אתה מציץ החוצה?

ומה הוא ענה?

זה מה שנורא, הוא אפילו לא ענה, לא התווכח, לא היה נראה בכלל שאכפת לו, הוא רק הנהן בראש על מה שאמרנו, אבל היה ברור שזה בכלל לא אכפת לו באמת.

וכשחשבנו שלא יכול להיות גרוע יותר, גילינו על הטיסה.

הטיסה?

כן כבוד הרב, בראש השנה ביום הכי קדוש, הוא רוצה לנסוע לחו"ל להיות באומן!

יש מה לעשות כבוד הרב? אני נואש!

אל תדאג הכל יתהפך לטובה

לא בכה אפילו פעם אחת, היה נראה מתוך בכי. לא רציתי להביך אותו, שאלתי מה קרה, למה אתה ער?

ומה הוא אמר?

התחמק, אמר שהוא קרא איזה ספר, לא אמרתי כלום, גיל ההתבגרות, אבל אז נהיה הרבה יותר גרוע. הוא התחיל להעלם, ארבע בבוקר הוא יוצא מהבית, בהתחלה לא שמתי לב, אבל אז בדקתי כל יום בחמש הוא נעלם, שאלתי בעדינות לאיפה הוא הולך כל יום בבוקר, והוא אמר להתפלל!

זה לא היה נכון?

הרבה יותר גרוע, התברר שזה היה נכון! וזה רק ההתחלה, כי הוא התחיל להשפיע לרעה על המשפחה.

להשפיע לרעה על המשפחה?

כל השפה שלו

בהתחלה חשבנו

שיש לו גדודי שינה זה היה

נראה משהו קטן ותמים מוחבא מתחת

למזרון אני רואה אותו יושב ומדפדף עבר

עם האצבע

השתנתה,

וכבר התחלתי לפחד, ראיתי שאחים שלו מתלהבים ממנו, וחלק מהם התחילו לחקות את השפה הזו, וזה לא מקובל, לא מדברים אצלי ככה בבית.

היה עוד סימנים חרין מזה?

כבוד הרב זה כל כך מטעה, חיצונית הכל טוב, הוא שמח כל הזמן, לא צריך כלום, מכבד, אבל בפנים הוא הלך ונהרס.

ניסנו בהתחלה לעזור בדרכים אחרות, שקצת ילך עם חברים לשחק, פעילות.

וכלום!

הוא יוצא בבוקר, חוזר מוקדם, הולך לישון, אומר שהוא הלך ללמוד.

ואז הוא התחיל להרהר את יסודות הבית, הדברים הכי בסיסים! והכל עם משפטים שנראים תמימים ולא מוזיקים.

שאלות באמונה?

לא, בהנהגה!

הנהגה?

בהתחלה זה היה דברים קטנים, שטויות של נערים, דיברנו על עבודה, והוא אומר שהוא לא רוצה לעבוד אחרי החתונה, ושעבודה לא באמת מביאה כסף.

הסברתי לו שזה לא תכלית של חיים, ואדם צריך לפרנס משפחה, ניסיתי לתת לו דוגמאות של אנשים שעבדו כזה וכעת הם מאושרים.

כבר זמן ארוך שאנחנו נמצאים במלחמה ממש, במשפחות הכי טובות, בחורים שהכל איתם היה בסדר, מבחוץ הכל נראה תקין עד שמגלים ל"ע ואז מאוחר מאדי.

לפעמים אדם חושב במשפחה שלי זה לא יקרה, בשכונה אצלנו הרבה יהיה בסדר, אבל הנה המעשה הבא שהגיע משכונה הכי טובה, שכונה סגורה במרכז הארץ, קהילה שמורה ומוגנת.

כשהאבא הגיע אלי לדבר איתי, הוא היה שבור כולו, לקח זמן עד שבכלל הוא הצליח לדבר, והנה השיחה שהיה לי איתו.

איך לא ראיתי את זה כבוד הרב? איך העיניים שלנו היו עצומות? איך יכולנו לפספס את זה?

כבוד הרב זה הגיע למצב שהוא כבר הזמין כרטיס טיסה אני לא רוצה לומר לאיפה כבוד הרב, אנחנו לא יושנים בלילה, יושבים ובוכים!

תתחיל מהתחלה מה בדיוק קרה?

הבן שלנו הוא בחור ישיבה, רגיל ממוצע לומד טוב, מסתדר עם הרמ"ם, לפני כמה חודשים, התחיל להיות איזה שינוי, ראינו שהוא לא אותו בן אדם.

בהתחלה זה אפילו היה נראה טוב, הוא נראה פתאום שמח, יצא פתאום מהבועה שלו, ושמחנו, אמרנו כנראה מכיר חברים חדשים, אבל אז פתאום תפסנו שזה לא מסיבות טובות, משהו אחר קורה שם.

מה ראיתם?

אני ממש מתבייש בזה כבוד הרב, לא מבין איך פיספסנו את זה, היה את כל הסימנים מול העיניים, הוא התחיל להיות מנותק יותר, אני הולך איתו ברחוב, הוא לא איתי, לא מרוכז בכלום, הולך שקוע, לא מסתכל על שום דבר.

ואז הוא התחיל לאבד את התאבון, והבנו שמשהו לא טוב.

אנרוקסי? לא אוכל בכלל?

לא כבוד הרב, הוא אכל, אבל כמו אדם שלא רעב, יותר ויותר טיפה, וגם זה רק לחם, לא נוגע בממתקים, איבד את כל השמחת חיים של אדם צעיר.

ולא שאלתם מה קרה?

שאלנו כבוד הרב, אבל הוא היה חכם התחמק, אמר שהוא לא צריך, שחבל לו, וחשבנו שזה שיגעון ילדות, רוצה לשמור על הבריאות או משהו.

אבל אז פתאום הוא התחיל להיות ער בלילות, והבנו שמשהו קורה פה.

הוא היה הולך לישון מאוחר?

לא, הפוך, הוא התחיל ללכת לישון מוקדם, חשבנו שזה נורמלי בחורים אוהבים לישון, אבל אז לילה אחד אני מתעורר בלילה, ורואה אור דלוק בחדר שלו.

אני מסתכל מהצד, ואני רואה אותו מחזיק את זה, מדפדף, עובר עם האצבע.

זה לא היה נראה כזה נורא, משהו שחור מלבני, חשבתי שזה כלום, אבל רציתי לדעת מה זה, עשיתי קצת רעש שלא להבהיל אותו, ואז נכנסתי לחדר. הוא ישב בתמימות, עם ידים ריקות, אבל הפנים שלו כבוד הרב, היית רואה את זה הוא היה נראה נורא. היה ברור שמשהו נוראי קורה פה.

מה קרה לו?

הוא היה נראה שטוף דמעות, הבן שלי, שמגיל שלוש